

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY KVĚTNÁ NEDĚLE 5. dubna 2020 Čáslav

PŘÍPRAVA

Za normální situace bychom na Květnou neděli slavili bohoslužby pro malé i velké, a tak pokud máte děti kolem sebe, můžete je požádat, zda by tuto neděli připravily místo na bohoslužby, mohou dát na stůl svíčku a zapálit ji, mohou přinést zpěvníky, bibli a otevřít ji, nacvičit písničky na hudební nástroje, mohou venku natrhat nějaké ratolesti nebo si je vyrobit z papíru a dát je do vázy nebo jimi mávat, když se bude číst o Ježíšově vjezdu do Jeruzaléma.

POZDRAVENÍ

Milé děti, milé sestry a milí bratři. Přeji vám dobré nedělní ráno a přeji vám všem požehnané prožití dnešních domácích bohoslužeb. Už čtvrtou neděli se nekonají bohoslužby v kostele, kvůli pandemii onemocnění Covid-19 se nemůžeme scházet, zažíváme omezení volného pohybu, dokonce už je možné na veřejných místech pobývat nejvýše v počtu dvou osob, a tak je ohroženo i to Ježíšovo „kde se dva neb tři sejdou“. Věřím, že Ježíš žádnému z našich omezení nepodléhá a přichází mezi nás a přináší svůj pokoj. A my ho můžeme vesele vítat. Vždyť dnes je Květná neděle, která otevírá velikonoční týden a připomíná Ježíšův vjezd na oslátku do Jeruzaléma.

Tehdy ho lidé – malí i velcí - vítali, házeli mu na cestu palmové ratolesti a z plna hrdla volali:

„Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“

Volejme nyní společně a děti mohou mávat ratolestmi:

Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově! Hosanna na výsostech!“

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 604 Buď sláva Bohu

1. Buď sláva Bohu, chvála Otci, který stvořil zemi a v lásce své dal člověku svět s dary jeho všemi. On ke svobodě přivádí svůj vyvolený lid. Ať chvály zazní, nechceme už jiných bohů mít.
2. Buď sláva Bohu, chvála Synu. Pozdrav svého Krále! Na kříži trpěl, zvítězil, je mezi námi stále. Zná bídu naši, smutek náš - to všechno prožil sám. Ať chvály zazní, nade všemi pány on je Pán.
3. Buď sláva Bohu, chvála Duchu - to on sílu dává. Kde působí, tam veliká se v lidech změna stává. Kde smutek byl a beznaděj, tam vzchází nový den. Ať chvály zazní, svatý Duch buď od nás veleben.
4. Buď sláva Bohu, chvály naše ať zní každé ráno. Co k životu je potřebné, to vše nám bylo dáno. Ať naše srdce naplní se láskou, radostí a píseň chvály zazní Bohu s pravou vděčností. (J. Balcar)

MODLITBA

V Duchu a v pravdě se modleme

Bože náš, v poslední době si všichni zakrýváme tváře rouškami, maskujeme se, zahalujeme se, nevycházíme, abychom nenakazili sebe nebo své bližní.

Prosíme, ty před námi svou tvář neskrývej, ale zjevuj se nám v naší těžké době. Stůj při nás svou pomocí a láskou. Uč nás hledět k tobě s vírou. A kéž se mezi námi slovo o naději a pomoc bližním šíří rychleji než koronavirus. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ z proroka Zachariáše 9. kapitola verš 9

„Rozjás se, sijnónská dcero,

dcero jeruzalémská, propukni v hláhol!

Hle, přichází k tobě tvůj král,

spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslátku.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 276 Slávy pán přichází opět

1. Slávy Pán přichází opět, | halelujah zpívejme; | k nám přichází, vstříc mu
pojďme, | slavně Pána vítejme! | Vemte harfy ze Sióna, | hosana chcem plesati, |
a na cestu Páně spějme | ratolesti metati.

2. Zotvírejme Pánu svému | brány srdce vděčného! | V srdci máme advent slavit |
Spasitele drahého, | v srdci, jež je rouchem ctností | k příští Páně zdobeno, | v
srdci, které spasení své | má jen v Kristu složeno.

3. Pojď již tedy, Pane milý, | pojď, na tebe čekáme; | pojď, nad přeslavný tvůj
advent | vzácnějšího nemáme. | Pojď a veď nás rovnou cestou | tam k Siónu
věčnému, | tam, kde nebes Jeruzalém, | k příští doved' št'astnému!

melodie: Robert Führer (1807-1861) text: Jan Gustav Janata 1890

VYZNÁNÍ VÍRY S DĚTMI

Věřím v Boha Otce, který nás stvořil, věřím v jeho Syna, který nás zachránil,
věřím v Ducha svatého, který nás proměňuje. Amen.

SLOVO DĚTEM převzato z Katechetické přípravy katecheze.evangelnet.cz

Míváte taky někdy sen, že něco chcete udělat, ale ono to nejde? Třeba zavolat „Pozor!“ nebo „zloděj!“. Nebo chcete utéct, ale neposlouchají vás nohy. Je to hrozná bezmoc. A probudit se z takového snu je vysvobození. Bezmoc zažíval možná i Ježíš, když byl vyslýchán a týrán. A zažíváme ji i my, kdo ten příběh čteme. Proč nemůže Ježíš říct, jak to je! Že je opravdu Král? Proč se nebrání? Proč se nechá odsoudit? Vysvobození přinese až třetí den. Dnes je v nedělce na řadě příběh o Ježíšově utrpení — „Trpěl pod Ponciem Pilátem“.

Pro předškolní děti

Na internetu si najdete a vytiskněte; či z dětských Biblí nakopírujte obrázky, nad kterými si pak s dětmi povídejte. (Některé scény je možno vynechat, jistě by měl zůstat vjezd do města a Ježíš před Pilátem.)

- **Lidé kolem Ježíše:** spousta lidí naslouchala Ježíšovi, ptala se ho, hledala u něj pomoc (s nemocemi, smutkem, samotou ad.), hodně lidí jej mělo rádo.
- **Velekněží či římsí vojáci:** Ježíš jim vadil. Je moc populární, lidé mu naslouchají, nechávají si jím mluvit do života, už nás tolik neposlouchají
- **Vjezd do Jeruzaléma:** když Ježíš přišel na svátky do Jeruzaléma, vítalo jej hodně lidí, vítali jej skoro jako kdyby do města vjížděl král na bílém koni a ne jakýsi chudý učitel na oslu.
- **Jidáš či velekněží:** kdo nám řekne, kde bude Ježíš spát, kde bude sám a bez té spousty lidí, abychom jej mohli zatknout, tomu dáme „třicet stříbrných“, je třeba jej zabít.
- **Umývání nohou:** způsob, jak vyjádřit, že druhého mám opravdu rád — neštítit se, ponížít se, posloužit druhému, i když je jen obyčejný. Ježíš umyl svým učedníkům nohy, unavené a zaprášené po cestě do města.
- **Poslední večeře:** chléb, víno, přátelé. A najednou jim Ježíš říká, že ho zabijí, že jeden z těch, co jsou kolem něho, vezme peníze za to, že ho zradí; ještě chvíli být s těmi, které má rád; už takto spolu nebudeme sedávat, ale zase se jednou potkáme v místech a časech, kde vládne jen Bůh a bude nám tam společně dobře.
- **Getsemanská zahrada:** Ježíš je sám, jeho nejbližší přátelé spí, byli hodně unavení. Má strach, a tak se modlí — prosí Pána Boha, aby mu dal sílu zvládnout všechno, co na něj čeká.
- **Zrada:** blíží se Ježíšův učedník Jidáš, bývalý kamarád, za ním jdou vojáci, ukážu vám ho tak, že ho políbím, obejmu; učedníci by chtěli Ježíše bránit, zvedají klacky, ale Ježíš jim řekne, že je přece učil, že druhým se nemá ubližovat, že násilí není cesta.
- **Zapření:** Petr se plížil za vojáky, kteří Ježíše odváděli spoutaného pryč; došel až k domu, kde Ježíše soudili, čekal venku; podle oblečení poznala jakási služka, že je to rybář z Galileje, že je to zřejmě Ježíšův přítel a řekla to na hlas; Petr se lekl, že by mohl také skončit ve vězení a řekl, že není.
- **Soud před Pilátem:** několik lidí dostalo zapláceno, aby na soudu s Ježíšem lhali, a tak stojí před soudcem Pilátem, římským generálem, který v zemi vládl, a říkají, že slyšeli, že Ježíš chtěl udělat vzpouru a prohlásit se králem a bojovat s Římany a že říkal také, že není důležité platit daně a poslouchat Boha. Pilát poznal, že jsou zaplácení, ale křičeli hlasitě, hodně hlasitě, a pak říkali, že když Ježíše Pilát neodsoudí, že si na něj budou stěžovat nejvyššímu císaři v Římě a řeknou o Pilátovi, že není přítel císaře, Pilát se lekl a nechal Ježíše odsoudit k trestu smrti ukřižováním.
- **Výsměch:** vojáci se Ježíšovi smáli, bili ho, a když slyšeli, že o něm kdosi říkal, že to je židovský král, udělali „jako královskou korunu“ z větví plných trnů a dali ji Ježíšovi na hlavu.

Aktivita k tématu

Celé vyprávění je možné strukturovat podle (zjednodušeného) klíče: nadšený dav volá „hosana“ (přátelé i ti, co se nechali strhnout); rozlíčený dav „ukřižuj“ (nepřátelé i ti, co se nechali strhnout, zaplatit); Pilát myslí na sebe, trochu mluví pro sebe; Ježíš mlčí — myslí na to, co přijde, na druhé (jeho modlitba v Getsemane), nikdo ho neslyší i kdyby mluvil.

Zkuste všichni nahlas, pořádně nahlas, zakřičet. A teď si vyzkoušejte ticho. Ani slovo, ani pohyb. Takto vypadal rozhovor Piláta a žalobců s Ježíšem. Čím víc křičeli, tím víc je znejišťovalo Ježíšovo mlčení. Co dokáže mlčení? Jak se křičí vesele, jak zle?)

Pro mladší děti

Je-li možno a chystáte-li se použít celé vyprávění, prospělo by mu třeba čtení několika mluvčími, kteří by se střídali po jednotlivých scénách.

Marie, Josef a Ježíš se usadili v Nazaretu. Malé vesničce. Ježíš tam vyrostl, vyučil se truhlářem a učitelem. Neoženil se. Když mu bylo asi třicet, odešel z domu rodičů a začal lidi učit o Bohu.

Ježíš říkal: „Přikázání zapsaná v bibli jsou důležitá, ale nejdůležitější je mít druhé rád. Udělat pro ně něco, pomoci jim, když to potřebují.“

A také: „Jeruzalémský chrám to je krásná stavba, chodit do něj je potřeba, ale důležitější než zaplatit chrámové daně, je vidět Pána Boha v těch, kteří potřebují dostat najíst, protože mají hlad a nemají peníze na chleba. A pomodlit se někdy stranou v tichu.“

Takové řeči se nelíbily jeruzalémským kněžím.

Jiným se zas nelíbilo, že Ježíš je slavný, populární a že jej lidé mají hodně rádi. Dokonce kdosi šeptal: „Takového kdybychom měli krále.“

Malou zemi před několika lety dobyl římský císař a připojil ji ke své velké říši. A jako svého zástupce v ní jmenoval vojáka Piláta. Pilát si myslel: „Když budu v této malé zemi dobře vládnout, tak mi třeba císař svěří vládu nad větší zemí. A dobrá vláda znamená, že tu lidé budou platit císaři vysoké daně a nikdo strachem ze mě ani necekne.“

Někteří lidé si mysleli, že by se Ježíš mohl postavit do čela odvážných zbojníků, kteří přepadávali římské vojáky a brali jim meče i sesbírané daně. K takovým patřil i jeden z Ježíšových učedníků, Jidáš. Jenže Ježíš učil: „Své nepřátele máme mít rádi, odpouštět jim a když nic jiného, tak se za ně modlit. Máme se za ně modlit.“

Na svátky, kdy si celý Jeruzalém připomínal dávný příběh osvobození z Egypta, přišel do města i Ježíš. Doprovázalo jej velké množství lidí. A tu kohosi napadlo volat: „Ať žije Ježíš, ať žije Ježíš.“

Když Ježíš došel do chrámu, uviděl, že je plný různých prodavačů suvenýrů, výběrčích daní, všichni se překřikují a skoro se tam nejde v klidu pomodlit k Pánu Bohu. Hrozně se naštvál. Sundal pásek z kalhot (držely i tak) a začal všechny ty prodavače vyhánět. Prodavači si šli stěžovat k nejvyššímu knězi Kaifášovi.

A ten řekl: „Dost. Toho Ježíše je potřeba se zbavit. Dám třicet stříbrných tomu, kdo nám ukáže, kde bude dnes večer spát. Je potřeba ho zatknout někde stranou, aby u toho nebylo moc lidí a nebránili ho.“

Zaslechl to Jidáš. „Pane, dej mi ty peníze, odvedu vás večer na místo v zahradách za městem, kde bude Ježíš nocovat.“ A Kalifáš mu odpověděl: „Jsou tvoje.“

Ježíš a jeho učedníci večeřeli u jedněch jeruzalémských přátel. Najednou si Ježíš vypůjčil od majitele domu umyvadlo, mýdlo a čistý ručník. Klekl si na zem, rozvázal Petrovi sandále a začal mu mýt zaprášené, trochu smrdlavé nohy. „Co blázníš, Ježíši?“ „Nech si ty nohy umýt, Petře. Mám tě rád a potřebuji, aby sis zapamatoval, že se nad nikoho nikdy, ani až budeš jednou důležitý, nemáš povyšovat, že máš druhým sloužit a vyprávět jim o Bohu, o tom všem, co jsem vás učil.“ Pak umyl nohy všem.

Po večeři šli učedníci s Ježíšem do jedné zahrady za město, aby tam přespali. Po cestě zpívali. Jidáš se tiše vytratil.

Když už si unavení začali roztahovat pláště ke spaní řekl Ježíš: „Mám strach. Zítرا mě zabijí. A vy budete smutní a naštvaní, že to tak dopadlo. Utečete a vrátíte se zpátky ke svým lodím a sítím.“

„Ne. Já ne. Já nikdy. Já budu pořád s tebou. Pořád ti budu věřit.“

„Petře, ještě než zítra ráno kohout zakokrká, tak mě zapřeš.“

„Co si to o nás, Ježíši, myslíš, vždyť nás znáš. My s tebou zůstaneme.“

„Co dělá pastýř, co má na práci?“

„To známe. To už jsi říkal.“

„Tak co?“

„Pastýř má ovce chránit před vlky, dávat na ně pozor a když se nějaká ovce zaběhne, tak ji najít.“

„Správně. Když zabijí vlci pastýře, tak se ovce rozutečou.“

Učedníci byli hodně unavení, ve dne bylo vedro, do města šli dlouho. Ježíš je prosil: „Pomodlete se se mnou. Nechci být sám.“ Ale za chvíli všichni spali.

Ježíš se tiše modlil: „Pane, dej mi svoji sílu, abych to zvládl. Mám strach. Nechci umřít. Musí to být? Děj se vůle tvá. Buď, prosím, s těmi, kdo budou zkoušet žít podle toho, co jsem učil, kdo v tebe budou věřit, buď s nimi.“

Najednou tu bylo spousta vojáků v čele s Jidášem. „Ten, koho obejmu, toho zatkněte.“

Přivedli Ježíše do krásného domu. Na rukou měl pouta. Vypadal velmi unaveně, nevyspale. Před ním a za ním šli služebníci nejvyššího kněze. Popoháněli ho holí.

Velekněz seděl na hezké židli. Kolem něj další kněží. „Tak tohle je on.“

„Co je na něm tak přitažlivé?“

„Možná to, že naučil lidi tykat Pánu Bohu.“

„Kvůli němu nás už tolik nepotřebují. Nenosí dost obětí do chrámu. Dávají málo peněz do chrámové pokladny.“

„Tak tě tu konečně máme.“

„Slyšel jsem ho, že říkal, že chce zbořit chrám. Nebo že náš chrám bude zrušen. Něco takového. Už přesně nevím.“

Přivedli další svědky. Jenže k ničemu to nebylo. Bylo poznat, že jsou zaplacení a že Ježíše nejspíš v životě ani neviděli. Lhali.

Ježíš mlčí. Proč?

„Víš co, tak se tě zeptám já,“ řekl velekněz. „Jsi poslaný od Boha?“

„Jsem.“ Odpověděl Ježíš.

„Tak a máme tě!!! Tohle je rouhání. Tohle nikdo o sobě říci nesmí.“

„Co s ním uděláme?“

„Necháme ho zabít Římany. Necháme Římany, aby ho popravili. Řekneme jim, že jej lidé chtěli provolat králem.“

A zase ho holí strkají. Do jiného krásného domu.

Petr se díval z povzdáli a zeptal se nějaké služky: „Kam ho vedou?“

„K Pilátovi, aby ho odsoudil. Ty ho znáš, vypadáš, že jsi také z jeho kraje?“

„Ne!!! Neznám, vůbec. Jen mě to zajímalo.“ A rychle utekl.

Ježíš stojí na chodbě. Římský místodržitel ještě nevstal.

A pak je tu. V pozlacené zbroji, v červeném plášti. S vavřínovým věncem na hlavě. Dnes mu zahradník uvil čerstvý.

„Prý jsi židovský král?“

„Říkáš to, protože ti to řekli.“

„Nevypadáš jako král.“

„Království, o kterém já mluvím, nemá hranice, vojáky, nepláče se v něm a neplatí se v něm daně. Je v něm Bůh.“

Pilát se na Ježíše díval. Nepřipadal mu jako rebel. Snad bláznivý kazatel.

„Nechce se mi ho dnes soudit.“

„Jestli ho nenecháš popravít, tak na tebe budeme žalovat císaři, že nebráníš rebelii proti němu.“

Pilát se začal bát.

„Budou svátky. Každý rok vám propouštím jako svůj dar jednoho vězně. Co kdybych pustil Ježíše? Je neškodný.“

„Ukřižovat, ukřižovat!“ Venku stál dav lidí, někteří dostali zapláceno, aby to křičeli. Jiní se nechali strhnout.

Tak Pilát nechal Ježíše zbičovat a odvést na popraviště za město.

Pilátovi vojáci se Ježíšovi smáli, bili ho. A když slyšeli, že o něm kdosi říkal, že to je židovský král, udělali korunu z větví plných trnů a dali ji Ježíšovi na hlavu.

Modlitba: Pane Bože, odpusť nám, že máme někdy strach se zastat toho, kterému někdo ubližuje. Odpusť, že říkáme, že máme pravdu a ve skutečnosti si tím zas tak moc jistí nejsme. Odpusť, že někdy pravdu neříkáme. Říkáme si, že my bychom tě bránili, zastali se tě, ale kdyby jich bylo víc a my najednou měli strach, možná bychom tě také nechali odsoudit. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ

Společně čtème evangelium dnešní neděle podle Jana (Janovo evangelium 12. kapitola verše 12 – 19)

12 Druhého dne se dovědělo mnoho poutníků, kteří přišli na svátky, že Ježíš přichází do Jeruzaléma. 13 Vzali palmové ratolesti, šli ho uvítat a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král izraelský.“ 14 Ježíš našel oslátku a vsedl na ně, jak je psáno: 15 „Neboj se, dcero Siónská, hle, král tvůj přichází, sedě na oslátku.“ 16 Jeho učedníci tomu v té chvíli neporozuměli, ale když byl Ježíš oslaven, tu se rozpomenuli, že to o něm bylo psáno a že se tak stalo. 17 Zástup, který s ním byl, když vyvolal Lazara z hrobu a vzkřísil ho z mrtvých, vydával o tom svědectví. 18 Proto ho také přišlo uvítat množství lidu, neboť slyšeli, že učinil toto znamení. 19 Farizeové si řekli: „Vidíte, že nic nezmůžete! Celý svět se dal za ním.“

ZAMYŠLENÍ

Ježíš vjíždí na oslátku do Jeruzaléma. Obraz, který známe. Známe ho z umění, z vyprávění. Je to obraz, který má svou symboliku. Je to gesto, které nám chce sdělit něco hlubšího. Je to obraz, který vyvolává v různých lidech různé názory a emoce. Co ve vás ten obraz Ježíše sedícího na oslátku vyvolává? Přijde vám to vtipné nebo směšné? Je vám z toho trochu smutno? Líbí se vám to? Nerozumíte tomu? Možná všechno dohromady. Vždyť i ti, kteří byli tehdy přímo ve víru dění a viděli Ježíše vjíždět do Jeruzaléma na oslátku, si to vykládali různě.

Tak například Ježíšovi učedníci, jeho nejbližší souputníci, tomu v té chvíli nerozuměli, vůbec nechápali smysl toho, co se odehrávalo před jejich očima. Aspoň tak to zaznamenal evangelista Jan, který rád ve svém evangeliu píše o tom, že učedníci něco nechápou a jsou občas úplně mimo. A nejsme na tom náhodou úplně stejně jako ti učedníci? Vždyť i my se nyní nacházíme v podobné situaci, jsme přímo ve víru dění, světem se prohání pandemie koronaviru a my taky moc nevíme, co se děje a proč se to děje. Snažíme se žít, jak to jde, dodržovat různá opatření, být novým způsobem se svými blízkými, pomáhat druhým, žít svůj vztah s Bohem osobně, bez společenství. A až to všechno časem přejde, jak doufáme, přijde možná čas na pochopení a reflexi.

Stejně tak učedníci pochopili to Ježíšovo gesto, jeho příjezd do Jeruzaléma na oslátku, až po jeho ukřižování. Až potom jim docvaklo, že měli čest s tím králem z dávného proroctví, který přichází a sedí na oslátku, s tím králem, který je plný něhy a pokoje, který nepotřebuje prosadit svou věc, svou lásku silou a mocí, ale pokorou a ponížením.

Je to zajímavé a v životě se nám to občas stává, že ti, kdo stojí nejbliž, jsou někdy slepí, nevšimnou si našeho trápení a někdo z venku, z povzdálí, ani nevíme jak, vytuší, že s námi něco není v pořádku, zeptá se nás, mluví s námi o tom. A funguje to samozřejmě i naopak, i my jsme někdy slepí k tomu, co se odehrává v našich nejbližších. A tak v této době izolace, kdy nemáme možnost být v širším společenství, můžeme pěstovat svoji citlivost a vnímavost.

Každý den v tom velikonočním týdnu můžeme věnovat přemýšlení o jednom členu naší domácnosti, o jedné či jednom z našich milovaných, modlit se za ně, ptát se jich na to, co jsme se třeba nikdy nezeptali, usilovat o větší porozumění.

Jak si Ježíšovo gesto a dění kolem Ježíše vykládali farizeové? Farizeové byli doslova zděšeni. Od té doby co Ježíš vzkřísil z mrtvých Lazara, lidé nemluvili o ničem jiném. Bylo těžké Ježíše zdiskreditovat, ač se farizeové snažili sebevíc, dokonce chtěli zabít i Lazara. Jakoby neměli páku, jak to celé zastavit. A tak když Ježíš vjel do Jeruzaléma na oslátku a poutníci, kteří přišli na svátky, ho vítali palmovými ratolestmi, farizeové si jen rezignovaně řekli: „Vidíte, že nic nezmůžete! Celý svět se dal za ním!“ Jejich komentář zní jako silná nadsázka, ale zároveň je to i takové „nevědomé prorocství.“ Za pár dní, za pár let, za pár století se ukáže, že měli pravdu. Nakonec se ukáže, že jejich opatření proti Ježíši, jeho poprava na kříži, nesplní svůj účel, nezabrání lidem, aby odcházeli za Ježíšem a následovali ho.

A jak vnímali Ježíše poutníci, kteří přišli do Jeruzaléma na svátky? Právě oni pochopili, kdo v Ježíšovi přichází. Právě oni v něm zahlédli krále pokoje. Proto taky vzali pohotově své palmové ratolesti a začali Ježíše vítat a volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Hospodinově, král Izraele.“

A pak přišlo to gesto. Evangelista Jan nemluví o tom, že by bylo všechno dopředu naplánované a připravené jak tomu je u jiných evangelistů. Poutníci vítali Ježíše a viděli v něm krále Izraele a on si nasedl na oslátku a tím jim řekl, jaký je král. Přece ten, o kterém tak krásně mluví prorok Zachariáš: „Neboj se, dcero Siónská, hle, král tvůj přichází, sedě na oslátku.“ Je to **tvůj král**, osobní král, bude ti blízko, nemusíš se bát, nepřitáhne s vojskem, ale pojedje na oslátku, pomalu a při zemi, aby mohl sesednout a obejmout tě, potěšit a požehnat ti.

Ježíšovo gesto má velkou sílu, které my už asi tolik nerozumíme jako tehdejší poutníci. Ale i my z nedávné historie víme, jak silná mohou gesta být. Existují situace, kdy ke komunikaci vůbec nepotřebujeme slova. Jedno takové gesto z novodobé historie si možná někteří pamatujete.

Psal se rok 1970, když německý kancléř Willy Brandt poklekl před pomníkem připomínajícím povstání ve varšavském ghettu. Snímek klečícího politika pak obletěl svět, byl to zlom v německo-polských vztazích. Němci v tu chvíli přestali být zlí, vzpomínají dodnes na toto gesto Poláci. A jak už to tak bývá, ti, kteří stáli v okolí německého kancléře Willyho Brandta, prý také nechápali, co se v tu chvíli děje. Nejdřív je napadlo, že se kancléř zhroutil nebo že byl zastřelen. Vždyť komu by přišlo na mysl, že Německo právě pokleklo před Polskem. To je příklad velmi silného gesta, které dokáže změnit vztahy. Na některá taková gesta stále ještě někteří čekají.

I v našich časech epidemie koronaviru se najdou silná gesta, symboly a hluboké obrazy, které si budeme určitě dlouho pamatovat. Pro mě symbolem tohoto času jsou roušky a s nimi mám spojenou výzvu „Moje rouška chrání Tebe a Tvoje rouška chrání mě.“ Rouška jako obraz solidarity s druhými, vzájemnosti a péče o ty nejzranitelnější.

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Pane Ježíši Kriste, děkujeme za tvá gesta, která nejsou prázdná, ale vedou nás k hlubšímu porozumění. Prosíme, aby na světě přibývalo gest smíření a přispívaly ke změně vztahů. Přijď k nám a přines svůj pokoj. Amen.

PÍSEŇ Evangel. zpěvník Dodatek 632 Neskládejte v mocných naději

1. Neskládejte v mocných naději, v síle jejich, která skály láme, ochabne dřív nebo později, nedoufejte v zdání, které klame.
Ref.: Ty jsi hoden žehnání a chvály, Tvoji moc a sílu slavíme. Před Tebou se Pane Kriste, králů Králi, dobrovolně skláníme. Před Tebou se Pane Kriste, králů Králi, dobrovolně skláníme.
2. Vláda jeho není na chvíli, pravda věčně platí v jeho říši, v jeho panství není násilí, blaze tomu, kdo hlas jeho slyší.
3. Žíznivým dá napít z pramene, nedolomí nalomenou třtinu, proměňuje srdce kamenné, odpustí i zbloudilému synu.
4. Znaveným on síly dodává, uvězněným snímá pouta z rukou, stojí při těch, kdo jsou bez práva, otevírá všechněm, kteří tlukou.

(Miloš Rejchrt)

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY (převzato z www.cirkev.cz)

Všemohoucí a milosrdný Bože Otče, Stvořiteli světa,
který jsi z lásky k nám poslal na svět svého Syna jako lékaře duše i těla,
shlédni na své děti, které se na Tebe obracejí
v této obtížné době plné dezorientace a obav
v mnoha místech Evropy i světa
a hledají sílu, spásu a úlevu.

Osvobod' nás od nemoci a strachu,
uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny,
dej moudrost hlavám státu,
dej sílu a odměnu našim lékařům,
zdravotníkům a dobrovolníkům,
dej věčný život zesnulým.
Neopust' nás v dobách zkoušky,
ale vysvobod' nás ode všeho zlého.

O toto prosíme Tebe,
který se Synem a Duchem Svatým
žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 636 Z tvé ruky, Pane můj

1. Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít. Ty líp nežli já víš, co mi prospívá, co přebývá a schází. Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít. Ty líp nežli já víš, co vede k tobě blíž. Haleluja.
2. Stůj při mně, když se zdá, že krátí se den. Ty líp nežli já víš, kdy se roznívá, kdy začít má tvé ráno. Stůj při mně, když se zdá, že krátí se den. A půjdu-li tmou, ty uchop ruku mou. Haleluja.
(C. Fraysse)

POSLÁNÍ

Poslání, dnešní slovo na cestu do velikonočního týdne, jsem vybrala z písne Miloše Rejchrtů „Připravujte cestu“ (Svítá 239)

Otevřete brány hradeb kamenných, otevřete brány hradeb srdcí svých, otevřete, aby mohl dál. Nechte všeho, nechte obav, starostí, připravujte cestu Jeho Království, připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

To kvůli Králi, Králi, připrav každý cestu, cestu svou, to kvůli Králi, Králi, naprav každý cestu, cestu křivou, cestu zlou.

Pozdvihněte svoje srdce znavená, posilněte klesající kolena, otevřete, aby mohl dál. Není doba k spánku, je čas nabrat síl, pominula noc a den se přiblížil, připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

To kvůli Králi, Králi, připrav každý cestu, cestu svou, to kvůli Králi, Králi, naprav každý cestu, cestu křivou, cestu zlou.

POŽEHNÁNÍ

Zvěstuji vám požehnání od Pána Boha:

Boží dobrota ať vás posiluje, když přijde slabost. Boží láska ať vás povzbuzuje, když nevíte, kudy kam. A Boží milost ať vás provází od východu slunce až do západu, nyní i vždycky. Amen

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 623 Důvěřuj se v Pána

1. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, zvečera i z rána on ti pomáhá. On zná tvou strast, promění ji v slast; nový květ okráší tvou pozemskou vlast. On v každé době, on v každý čas pomoci chce tobě, slyší tvůj hlas.

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má, zvečera i z rána, on ti pomáhá. On z žalosti tvoří radosti, jím tvoje nabývá blaho stálosti. Ó Bože věčný, jenž srdce znáš, přijmi dík srdečný ty, Otče náš! (César Malan 1827)

OHLÁŠKY

Bohoslužby pro vás tuto neděli připravila vaše farářka Drahomíra Dušková

Myslíme na vás všechny, a pokud potřebujete jakoukoliv pomoc, popovídat si po telefonu, půjčit knihu, bibli, zpěvníky nebo nakoupit, neváhejte se ozvat s. farářce na telefon 774 216 408.

A pokud ještě nemáte roušku, dejte vědět, za Dobročinný spolek Marta je pro nás šije s. Ruth Junová, které patří velký dík!!! A postupně se přidávají i další ochotné sestry i bratři (☺ Moc děkuji za to, že myslíte na starší členy našeho sboru a za veškerou nabídnutou pomoc!

INFORMACE KE SBOROVÝM A CELOCÍRKEVNÍM SBÍRKÁM

Kostely jsou sice uzavřené, ale **POSTNÍ SBÍRKA DIAKONIE** pokračuje až do Velikonoc. Její výtěžek je určen pro libanonskou školku Tahaddi, která poskytuje bezpečné prostředí dětem syrských uprchlíků a z chudých libanonských rodin. Přispět je možné na ni bankovním příkazem na stránkách Diakonie: <https://postnisbirka.diakonie.cz/> nebo je možné přispět na aktuální veřejnou sbírku Diakonie přímo obětím pandemie. Diakonie reaguje na aktuální situaci a zřídila stránky <https://jmesvami.diakonie.cz/>, které slouží k informovanosti, k registraci dobrovolníků a ke koordinaci pomoci.

Také letos proběhne ve všech sborech několik společných sbírek. Pokud můžete a chcete přispět, pošlete prosím příspěvek na účet našeho sboru **0442090349/0800** a použijte uvedený variabilní symbol. Zde jsou nejbližší z nich:

HLAVNÍ DAR LÁSKY se jmenuje sbírka na stavební úpravy pro některý sbor, letos na opravu kostela v Hranicích na Moravě. (Tato sbírka bývá na velikonoční neděli.) Var. symbol: 1306.

SBÍRKA DARŮ JERONÝMOVY JEDNOTY: Jeronýmova jednota je pomocné dílo naší církve a vytváří fond, ze kterého čerpají sbory na opravy budov (funguje to velmi dobře). Tato sbírka trvá do konce května, variabilní symbol je 100.

A chcete-li a můžete-li **přispět našemu sboru** (namísto sbírek, které teď budou několik týdnů chybět), využijte tentýž účet a variabilní symbol 1.

DĚKUJEME!

ČESKOBRAĚRSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ

BOHOSLUŽBY A SVÁTOSTI V OBDOBÍ STAVU NOUZE

Milé sestry, milí bratři, současný nouzový stav v naší zemi nám neumožňuje scházet se ve sborových shromážděních. Vnímáme tento čas jako příležitost především k domácím pobožnostem a osobním modlitbám. S povděkem přijímáme z různých míst nejen naší církve službu slova prostřednictvím elektronické komunikace jako způsob, jak spolu nadále zůstat v kontaktu i v této době. Komunikační technologie nám umožňují společně sdílet slova a myšlenky a mohou se tak stát jedním (nikoli jediným) ze zdrojů pro domácí pobožnosti a bohoslužby. Přitom je dobré mít na paměti, že elektronická média nám ovšem nemohou zprostředkovat ty momenty našeho slavení, při kterých je nezbytnou součástí fyzická přítomnost a bezprostřednost.

Blížící se velikonoční svátky jsou v našich sborech i srdcích obvykle spojeny se slavením večere Páně i s případnými křty. Svátosti jsou svou podstatou jednání, jež mají nezbytnou fyzickou stránku. Nutně k nim patří společné sdílení chleba a kalicha, resp. křest vodou, a proto je nelze zprostředkovat elektronicky ani jinak na dálku. Podle řádů naší církve se svátosti slaví přednostně v bohoslužebném shromáždění sboru, jímž se rozumí veřejně přístupné shromáždění obce, a předsedá jim ordinovaný farář či farářka, který tak i nese odpovědnost za jejich řádné vysluhování. Takové shromáždění nyní není možné konat.

Vzhledem ke zmíněným důvodům a po rozhovoru s poradním odborem teologickým synodní rada sborům pro tuto chvíli doporučuje, aby slavení svátostí odložily na dobu, kdy bude opět možné slavit je tímto způsobem. Respektujeme, pokud se z pastoračních ohledů v této nouzové situaci rozhodnete jinak.

Využijme tuto dobu, abychom se vzájemně povzbuzovali, připomínali si, jak vzácné pro nás společenství církve Kristovy i svátosti jsou.

Modleme se a přimlouvejme, sami i spolu, hledejme inspiraci v žalmech nářků i jinde v Písmu a vyhlížejme čas, kdy se ke společným bohoslužbám opět sejdeme.

Vaše synodní rada ČCE

SBÍRKA NA HLAVNÍ DAR LÁSKY (JERONYMOVA JEDNOTA)

*„Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce, tak jako Kristus miloval nás a sám sebe dal za nás jako dar a oběť, jejíž vůně je Bohu milá.“
(Ef 5,1-2)*

Milé sestry a bratři, srdečně Vás zdravíme jménem Ústředního představenstva Jeronýmovy jednoty. I v této neobvyklé době, kdy se naše starost obrací především k těm nejvíce ohroženým, chceme pamatovat na sbory, které žádají podporu pro potřebné opravy prostorů sborových setkání. Právě dnes, kdy taková osobní setkání při bohoslužbách a jiných příležitostech nejsou možná, si naléhavěji uvědomujeme, jak je dobré, když k tomu máme ve sborech důstojné podmínky. Již tradičně na Velikonoční neděli pořádáme celocírkevní sbírku určenou každoročně na doporučení naší Jeronýmovy jednoty na podporu většího projektu rekonstrukce či opravy fary nebo kostela v jednom z farních sborů. Radost z Kristova vzkříšení se může projevit velmi prozaicky. Příspěvek na tuto sbírku –nazývanou starobyle a vznešeně Hlavní dar lásky –může být konkrétním projevem lásky a sounáležitosti s potřebným sborem naší církve. Loňská sbírka, která vynesla 979 354 Kč, byla určena sboru v Bošíně na opravu střechy kostela a fary. Velice děkujeme. Protože je velmi pravděpodobné, že se na Velikonoční neděli nebudou moci konat bohoslužby, doporučujeme letos sbírku provést způsobem, který je popsán v dopise synodní rady z 27. března o sbírkách ve stavu nouze. Letošní sbírka na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty je určena pro Farní sbor v Hranicích. Bude použita na přístavbu a rekonstrukci kostela. Přístavba ke kostelu bude sloužit jako potřebné sborové a sociální zázemí. Fara je na vzdálenější adrese a má k dispozici pouze sborovou kancelář a byt pro faráře. Sborový život je tím pádem dlouhodobě značně omezen. Prostor přístavby budou zároveň sloužit jako komunitní centrum Otevřené dveře, na něž sbor obdržel evropskou dotaci. Přilehlý kostel je už několik desítek let v zoufalém stavu. Potýká se s narušeným zdivem, které vlivem soli a vlhkosti neudrží omítku a potřebuje rozsáhlou rekonstrukci. Na realizaci projektu rekonstrukce a přístavby kostela, jehož odhadovaný celkový rozpočet je téměř 8–9 mil. Kč, sbor zajistil financování z dalších, především veřejných zdrojů. Navíc sbor v Hranicích s realizací projektu už začal na podzim loňského roku a nadále pokračuje i během tohoto nelehkého období. Podpořme naše bratry a sestry v Hranicích a dávejme štědře a radostně! Shromážděné dary za celý sbor pak, prosíme, zasílejte na bankovní účet č.: 717 171 7171/2700 pod variabilním symbolem: 914200 xxxx (xxxx = evid. číslo sboru).

S díky a pozdravy za Ústřední představenstvo Jeronýmovy jednoty

Jiří Schneider a Václav Hurt

BOHOSLUŽBY V TELEVIZI VE VELIKONOČNÍM OBDOBÍ

První dubnovou neděli (Květná neděle) bude bohoslužbě předsedat římskokatolický kněz. Přenosy jsou připravovány jako ekumenické a účast je možná pouze prostřednictvím televizních obrazovek (nejsou otevřeny veřejnosti).

Televizní přenosy České televize v průběhu velikonočních svátků

Také během velikonočních svátků se chystají četná vysílání. Nově zahrnují také bohoslužbu na Zelený čtvrtek a velikonoční vigilií na Bílou sobotu.

- **Zelený čtvrtek (9. dubna)** | od 17.30 hodin (65 min.) | mše z římskokatolického kostela sv. Jakuba v Brně
- **Velký pátek (10. dubna)** | od 10.00 hodin (60 min.) | bohoslužba z Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 10 Strašnicích
- **Bílá sobota (11. dubna)** | od 20.30 hodin (120 min.) | římskokatolická velikonoční vigilie
- **Boží hod (12. dubna)** | připravuje se hodinový přímý přenos slavnosti Vzkříšení Páně z Církve československé husitské z kostela sv. Václava na Zderaze v Praze; slavnostní bohoslužbě bude předsedat patriarcha této církve Tomáš Butta

Všechny bohoslužebné přenosy si mohou diváci naladit na programu ČT 2.

